

Samenzang - Joyful, Joyful

Vreugde, vreugde, louter vreugde is bij U van eeuwigheid.

Schepper, die 't heelal verheugt en bron van eeuw'ge vreugde zijt.

Gij, die woont in licht en luister drijf de schaduwen uiteen hij, die zoekend

Dooit in 't duister vindt het licht bij U alleen. Amen! Amen! Amen!

Welkomstwoord door Bobby Schuller en Hannah Schuller

Dit is de dag die de Here gemaakt heeft. Wij verheugen ons daarover. Goedemorgen. Hallo, bezoekers. Hallo, kerkfamilie. Wat zijn wij blij dat jullie er zijn. Wij hopen dat jullie straks vertrekken met een enorme levensdrang en zin om het leven ten volle te leven. Je bent geliefd. Laat ons bidden.

Gebed

Vader, wij danken U voor uw macht en goedheid. Wij danken U dat U door uw Heilige Geest ons transformeert naar het beeld van Jezus. Help ons elke dag om te groeien en te worden waartoe wij geroepen zijn. Dit bidden wij in Jezus' naam. En Gods volk zei amen. Richt je tot degene naast je en zeg: God houdt van je en ik ook.

Koor - Hosanna - door Voices of Hope

Ik zie de grote Koning. vol glorie en met vuur omringd

De aarde beeft, de aarde beeft

Ik zie Hem in Zijn liefde, onze zonden wast Hij weg

En ieder zingt, ieder zingt:

Hosanna, hosanna, hosanna in de hoge

Hosanna, hosanna, hosanna in de hoge

Ik zie een generatie, opstaan in gehoorzaamheid

Met puur geloof, met puur geloof

Ik zie een grote doorbraak, opgewekt door ons gebed

Wij knielen neer, we knielen neer

Hosanna, hosanna, hosanna in de hoge

Hosanna, hosanna, hosanna in de hoge

Genees mijn hart en maak mij rein

Ontsluier het geheim van uw heerlijkheid

Leer mij hoe ik liefheb, Heer, zoals U mij

Raak mijn hart met wat U raakt

Alles wat ik ben is voor U gemaakt

Op mijn weg van aards bestaan naar eeuwigheid

Hosanna, hosanna, hosanna in de hoge

Hosanna, hosanna, hosanna in de hoge

Schriftlezing - Mattheüs 21: 4-11 door Hannah Schuller

Ter voorbereiding op de boodschap lees ik Mattheüs 21:4-11. Dit alles is gebeurd opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet: Zeg tegen de dochter van Sion: Zie, uw Koning komt tot u. Zachtmoedig en gezeten op een ezelin en een veulen dat een jong van een jukdragende ezelin is. En de discipelen gingen heen en deden zoals Jezus hun bevolen had. Zij brachten de ezelin en het veulen en zij legden hun kleren erop en zetten Hem daarop. En het grootste deel van de menigte spreidde hun kleren uit op de weg en anderen hakten takken van de bomen en spreidden ze uit op de weg. De menigte die vooropliep en die volgde, riep: Hosanna, de Zoon van David! Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heere! Hosanna, in de hoogste hemelen! Toen Hij Jeruzalem binnenkwam, raakte heel de stad in opschudding en men zei: Wie is Dat? De menigte zei: Dat is Jezus, de Profeet uit Nazareth in Galilea. Amen.

Koor - I'm So Blessed door Voices of Hope

Ik ben gezegend,

Halleluja, ik ben gezegend

Problemen kloppen vandaag op mijn deur, ik laat ze niet binnen

Zorgen willen mij van mijn vreugde beroven, maar ik laat ze niet winnen

Want op mijn beste dag, ben ik een kind van God

Op mijn slechtste dag, ben ik een kind van God

Elke dag is een goede dag en U bent de reden waarom

Ik ben gezegend

Ik voel mijn hartenklop, de rest doet er niet toe

Als ik U heb, Heer, ben ik gezegend,

Ik ben gezegend,

Halleluja, ik ben gezegend

Als ik de problemen tel die ik zie, lijkt alle hoop vervlogen

Maar als ik alle manieren optel waarop U God voor mij bent

Tel ik de hele dag, ik ben gezegend

Ik voel mijn hartenklop, de rest doet er niet toe

Als ik U heb, Heer, ben ik gezegend, ik ben gezegend

Ik voel mijn hartenklop, de rest doet er niet toe

Als ik U heb, Heer, ben ik gezegend

Of het je beste dag is, of je slechtste,

Gewoon dinsdag of je verjaardag.

Elke dag is een goede dag en ik zal je zeggen waarom.

Als je lucht in je longen en bloed in je lijf hebt...

Ben je een kind van God.

Kom op en zing.

Ik ben gezegend,

Halleluja, ik ben gezegend

Problemen kloppen vandaag op mijn deur, ik laat ze niet binnen

Zorgen willen me van mijn vreugde beroven, maar ik laat ze niet winnen

Want op mijn beste dag, ben ik een kind van God
Op mijn slechtste dag, ben ik een kind van God
Elke dag is een goede dag en U bent de reden waarom
Ik ben gezegend

Ik voel mijn hartenklop, de rest doet er niet toe
Als ik U heb, Heer, ben ik gezegend,
Ik ben gezegend,
Halleluja, ik ben gezegend

Als ik de problemen tel die ik zie, lijkt alle hoop vervlogen
Maar als ik alle manieren optel waarop U God voor mij bent
Tel ik de hele dag, ik ben gezegend

Ik voel mijn hartenklop, de rest doet er niet toe
Als ik U heb, Heer, ben ik gezegend, ik ben gezegend
Ik voel mijn hartenklop, de rest doet er niet toe
Als ik U heb, Heer, ben ik gezegend

Of het je beste dag is, of je slechtste,
Gewoon dinsdag of je verjaardag.
Elke dag is een goede dag en ik zal je zeggen waarom.
Als je lucht in je longen en bloed in je lijf hebt...
Ben je een kind van God.

Kom op en zing.

Koorzang - Festival Anthem on ELLACOMBE

Hosanna zongen de kind'ren saam
Zijn werk wacht, treedt dan aan
En wees gereed om elke weg
Die Hij u wijst te gaan
Wij weten, dat, wat komen mag
Toch hij slechts wint, die waagt
En, wie zich zelve geven wil
Door 't donker vlammen draagt

God roept en in Hem is de kracht
Die onze zwakheid staalt
Dit is de vreugd dat Hij het doel
En onze vaart bepaalt
Dat Hij ons over grenzen heen
Laat zien het groot gezicht
Van aller mensen broederschap
In 't ene godd'lijk licht

Hosanna in de hoge
Ons lied weerklinkt nog steeds
Verlosser, Heer en Koning
Is Christus steeds geweest
Wij prijzen Hem met onze stem,
Ons hart en leven Hem toegewijd
In Zijn nabijheid voor eeuwig
Eenieder is verblijd, amen

Proclamatie door Bobby Schuller

Wie je ook bent, ga staan, alsjeblieft. Houd je handen zo, in een gebaar van ontvangen van de Heer. En zeg met mij: Ik ben niet wat ik doe of wat ik heb. Ik ben niet wat mensen over mij zeggen. Ik ben Gods geliefde kind. Dat is wie ik ben. Dat kan niemand mij afnemen. Ik hoef me geen zorgen te maken

of te haasten. Ik mag vertrouwen op mijn vriend Jezus en zijn liefde delen met mijn naaste. Dank jullie wel.

De Kracht van het leven

door Bobby Schuller

Ik wil vandaag wat filosoferen over een oud idee dat al heel lang bestaat in de filosofie en de psychologie. Iets wat in onze geest en ons hart gebeurt en dat de levenswil wordt genoemd en zijn tegenhanger, de doodswens. Elke dag wanneer wij keuzes maken, geven wij toe aan twee aparte wilsmechanismen die in ons leven aan het werk zijn: de levenswil en de doodswens. Veel mensen zullen zeggen: Wie wenst er nou de dood? Maar ik zeg je, dat doen wij allemaal de hele tijd. Ik hoop dat duidelijk te maken. Zo niet, geeft ook niet. Dan is dat mijn schuld, niet de jouwe. Er zijn geen slechte leerlingen, alleen slechte leraren, zoals Mr Miyagi zei, hè? Daar gaan wij. Dit is de theorie. De theorie luidt als volgt: Mijn leven wordt voortdurend groter of kleiner op basis van mijn dagelijkse keuzes. Elke dag neem ik beslissingen in mijn leven die mijn leven groter of kleiner maken. Ze zorgen ervoor dat ik meer mensen ken of dat ik steeds minder mensen ken. Ze geven mij meer of minder kansen. En zo is het leven altijd. En het is altijd makkelijker om beslissingen te nemen die mijn leven kleiner maken en meestal moeilijker om beslissingen te nemen die mijn leven groter maken. Ik heb een voorbeeld van hoe ik dat idee heb geprobeerd toe te passen en dat heeft goed voor me gewerkt. Er is een strand niet al te ver van mijn huis, wat ik mede daarom zo leuk vind. Het ligt aan het eind van de 55 in Newport op pier 33. Op een zomerse vrijdag kun je mij daar onder een parasol een boek zien lezen of een preek schrijven. Ik hou van dat strand. Ik weet niet waarom. Misschien omdat het dicht bij huis is. Er is niets bijzonders aan. Het is een klassiek strand met zand en water. Ik ga er al jaren naartoe, en als ik het warm heb, ga ik het water in en zwem ik. Dan koel ik af, voel mij verfrist, droog mij af en ga weer lezen of aan het werk. Op een zekere zomerdag was het erg warm en ik deed precies dat. Ik ging het water in om af te koelen en net toen ik het strand op ging, voelde ik een pijnlijke steek in mijn hiel. Het deed erg pijn. Mijn eerste gedachte was dat ik mijn voet raar had neergezet en dat ik misschien mijn hiel had gebroken. Ik keek en mijn hiel zat onder het bloed. Ik hinkte naar de strandwacht en zei dat er iets was gebeurd. En hij zei dat het een van deze jongens was. Nu weet ik dat ie er heel schattig uitziet. Hij lacht naar je. Dat is een pijlstaartrog. Ze komen steeds vaker voor nu ze langs de kust trekken en hij zei dat ze er op dit strand op dat moment last van hadden en dat ik door het water moest schuifelen. Nu kom ik al mijn hele leven op het strand. Ik ben opgegroeid in Californië en dit is mij nog nooit overkomen en hier ben ik dan, een eind in de 30 en dit is mij nog nooit overkomen en ik had zoiets van, moet ik nu gaan schuifelen. En hij zei, dat gaat echt pijn doen. Je moet je hiel in heet water leggen. En ik zei dat het wel weer ging. Het was al 10 minuten geleden gebeurd. Ik waste mijn been af in het water, droogde het af en ging op mijn handdoek liggen. En ik ging van au, au. Heb je ooit een hap genomen van iets dat heel pittig zou moeten zijn en eerst dacht je, dat is niet slecht. En dan ineens au, au. Dat gebeurde er ook met mijn been. Er is een gif dat die pijlstaartrog heeft dat de zenuwen in je benen in brand steekt. Het voelde alsof iemand een strijkijzer op mijn huid drukte, helemaal tot boven in

mijn been. Vreselijk. Ik hinkte terug naar mijn auto. Een paar keer had ik zoiets van... Toen ik thuiskwam, legde ik mijn been in warm water en de pijn verdween meteen maar het is moeilijk te beschrijven hoe pijnlijk dit was. Mijn arm is doorboord, ik ben verbrand... ik heb allerlei pijnlijks meegemaakt tijdens het sporten maar alles verbleekt in vergelijking met dat rog-akkefietje. En ik weet nog dat ik dacht: Daar kan ik nooit meer heen. Ik moet een nieuw strand vinden. Ik moet een strand zonder pijlstaartroggen googelen. Dat was mijn eerste gedachte. Maar toen dacht ik: Weet je wat? Pijlstaartroggen doen weliswaar pijn, maar ze doen je niets. Ik moet teruggaan en weer gestoken worden, want ik wil mijn strand niet kwijt. Dat klinkt misschien gek, maar ik ging de volgende dag terug naar het strand en ik schuifelde niet. Ik stampte rond, heel lang en ik werd niet gestoken. Maar waar ik vanaf was, was mijn angst om gestoken te worden, omdat ik dacht: Ik kan nooit meer teruggaan en het strand voortaan mijden. Of ik zeg: Ik weet hoe ik er de volgende keer mee om moet gaan. Ik weet hoe ik het moet oplossen als ik zo'n steek krijg. Ik kan mijn been in warm water houden. Dan gaat de pijn weg. Ik wilde mijn strand niet kwijt. Ik wilde niet dat mijn wereld zou krimpen, letterlijk, door angst voor pijlstaartroggen. Velen van jullie hier vandaag zijn verbrand, gestoken, gekwetst, verraden door vrienden, door de wereld, door het leven. Mensen van wie je hield, zijn van je weggenomen. Je hebt ontberingen gehad, ziekte, dingen die oneerlijk zijn. De verleiding is dan groot om toe te geven en te zeggen: Ik ben er klaar mee. Ik doe dat nooit meer. Ik ga nooit meer terug. Maar dat is niet de manier. Wat je moet doen, is zeggen dat je het opnieuw kunt proberen. Daar gaat het om in het leven. Het gaat over een beslissing nemen om te groeien. Te groeien als persoon en niet bang te zijn voor het leven of de wereld. Gods goede wereld, die Hij voor ons gemaakt heeft, is nog steeds gebroken en heeft problemen, maar Hij geeft ons de middelen, de Heilige Geest en de kracht om het leven ten volle te leven. Dat is wat ik voor jou wil en dat is wat God voor jou wil. Niet bang zijn voor rogggen of iets anders. Dat brengt ons bij de intocht in Jeruzalem. Het beroemde verhaal van Jezus die Jeruzalem binnengaat terwijl Hij weet dat Hij ter dood gebracht gaat worden. De intocht in Jeruzalem is een verhaal van moed van een Heer die wist dat Hij zou sterven maar het ook deed, zoals de Bijbel zegt, om de vreugde die Hem ten deel viel. Hij wist dat Hij de ergst denkbare dood ooit zou sterven maar Hij wist dat daaruit de grootste beweging en de redding van de mensheid zou voortkomen. Voor Hem was dat het waard. Toen Hij Jeruzalem binnenging, toonde Hij een levenswil. Een wil om moed te vatten. Weet je nog dat Jezus niet lang daarvoor op weg was naar Bethanië? Voordat Hij ging, zeiden alle discipelen: Ga niet, U zult sterven als U naar Jeruzalem gaat. Bethanië ligt op ongeveer een half uur lopen van Jeruzalem. Er was één man die Thomas heette. Wij noemen hem ongelovige Thomas maar hij krijgt nooit de eer voor deze regel en ik vind dat jammer. Hij kijkt naar zijn wapenbroeders en -zusters en zegt: Als Hij zal sterven, zullen wij met Hem sterven. Dat is moed. Dat is een levenswil. Ze pakken hun spullen, ze gaan naar Bethanië en ze wekken Lazarus op uit de dood. En toen dit gebeurde, gebeurde er zo'n uitstorting van de geest en van kracht dat deze mega-revolutie van mensen die dit hadden gezien dat een man die zo lang dood was dat hij al stonk, weer tot leven kwam besloten dat dit de Messias is, Degene op Wie wij al die tijd hebben gewacht. En deze menigte, een forse menigte van juichende en aanbeddende mensen vormt een optocht die de stad Jeruzalem binnengaat terwijl Jezus op een ezel zit. En als Hij Jeruzalem binnenkomt, weet je dan nog wat iedereen roept? Ze zeggen Hosanna. Hosanna. Dat betekent 'red ons'. En ze zeggen het keer op keer, als een soort lofprijzing maar het is ook een schreeuw om hulp. Red ons. En van wie of wat vragen ze de Heer om hen te redden? Als je Rome zei, heb je het goed. Ze zeiden: Red ons. Wat ze in feite zeggen, is: Red ons van Rome. In hun ogen was de Messias niet Iemand die het offerlam zou zijn. In hun ogen zou de Messias een krijgsheer zijn die Rome uit Israël zou schoppen. Hun bezetters. Dit is hoe de tempel er in de tijd van Jezus uitzag. Het was tijd een van de grootste gebouwen ter wereld, gebouwd door Herodes. Het was een wereldwonder. Het was de grootste tempel ter wereld in die tijd. En je kunt zien dat toen Herodes hem bouwde er rechtsboven een soort kasteel aan de tempel vastzit. Dat is de burcht Antonia en daar zit het Romeinse garnizoen. Er zijn daar extra veel soldaten omdat er volgens Josephus tijdens Pesach twee miljoen mensen zouden zijn geweest. Dat kan niet waar zijn, maar het is veel. Er zijn dan bijna een miljoen mensen, schat ik, in Jeruzalem voor de feestdag. Velen van hen

zijn jonge, weerbare mannen die willen vechten en ze denken dat die Messiasfiguur deze mannen naar de burcht Antonia zal leiden en Rome eruit zal schoppen en zeggen dat ze moeten oprasssen. Maar in plaats van naar de burcht Antonia te gaan, gaat Jezus de tempel binnen. Hij ontruimt de tempel en dan begint Hij mensen te genezen. Dit verhaal laat ons twee dingen zien die in Israël gebeuren: de tempel en Rome. Wat Israël ziet, is dat Rome het probleem is. Dat is hun grote probleem. Maar wat God ziet is dat het probleem de tempel is. De tempel, die in die tijd corrupt was. Religieuze mensen deden van alles maar gebruikten religie vooral om geld van de mensen te stelen. Een beroemd verhaal is dat Jezus zegt: Gooi eens een munt op. Een farizeeër gooit een munt op met daarop een afbeelding van Caesar die je niet in de tempel mag brengen. En hier overtreden de farizeeërs, die deze regels aan iedereen opleggen schaamteloos de regel. Jezus houdt de munt omhoog en zegt wat? Huichelaar. Geef aan Caesar wat van Caesar is. Geef aan God wat van God is. Dus in de religie zelf zit dit probleem, maar daarbuiten is er een tempelprobleem. Dit is een les voor ons om te leren en ik preek het elk jaar. Het idee dat wij altijd Rome willen aanpakken en nooit mij. Rome is de omstandigheid. De tempel is het innerlijke leven. Wij willen buitenstaanders aanpakken, insiders niet. Wij zeggen: Red ons, Heer. Maar de Heer wil ons van ons redden. Hij wil mij van mij redden. De intocht in Jeruzalem leert ons dat God eerst mij wil aanpakken voordat Hij mijn omstandigheden aanpakt. En de laatste die ik wil aanpakken, ben ik zelf. Het grootste probleem met mij aanpakken is dat het heel pijnlijk is. Het is pijnlijk om af te vallen, het is pijnlijk om een liefdevol persoon te worden het is pijnlijk om vrijgevig te zijn. Het is pijnlijk om naar de kerk te gaan. Het is pijnlijk om boeken te lezen. Het is pijnlijk om de dingen te doen die ons degene maken die wij willen worden. Wij zeggen dat wij onze problemen moeten oplossen en de Heer zegt dat wij eerst jou moeten oplossen. Hij zegt dat omdat Hij van ons houdt, Hier is iets wat ik al een miljoen keer heb gezegd en je zult het mij nog een miljoen keer horen zeggen. Ongetwijfeld wil bijna iedereen hier en op tv dat zijn leven beter wordt. Dit is hoe je leven beter wordt: Je leven wordt beter als jij beter wordt. Je leven groeit als je groeit. Je leven wordt groter als je groter wordt. Je leven wordt rijker als je rijker wordt en dan bedoel ik vanbinnen. Je moet het pijnlijke doen om degene te worden die je wilt zijn. En dat is altijd wat er tussen ons in staat en wie wij echt willen zijn: De angst voor verlegenheid, de angst voor verlies, de angst voor de pijn en de strijd die tussen ons en het leven in staan. En daar ligt voor ons de levenswil en de doodswens. Wanneer je doorzet, wanneer je ervoor gaat is dat je levenswil, ook al doet het pijn. Als je toegeeft, opgeeft, loslaat, uitstelgedrag vertoont geef je toe aan een doodswens en de wil om te falen. Ik zie het niet graag als zonde en gerechtigheid want dat doet de Bijbel ook niet. De Bijbel spreekt niet over zonde en gerechtigheid in termen van schaamte. Je zou dit moeten, je zou dat moeten, je zou beter moeten. Dat staat er niet. Er staat dat het loon van de zonde wat is...? De dood, ja. En de gave van gerechtigheid is...? Eeuwig leven. Dus de Bijbel, vooral in Deuteronomium, zegt: Ik leg jullie leven en dood voor. Kies voor het leven. En dat is de keuze die wij elke dag hebben Niet alleen de keuze om Christus te volgen maar ook dingen die in ons een levenswil of een doodswens weerspiegelen. Een wil om toe te geven of een wil om door te zetten. En dat is het vreemde aan het leven. Wij willen allemaal iemand worden die meer is dan wij zijn maar wij willen eerst dat God onze omstandigheden oplost. God wil iets in ons oplossen voordat Hij onze omstandigheden oplost. Hier is iets waar je misschien nog niet aan gedacht hebt. Misschien ben jij wel het omstandigheden-probleem van iemand anders. Dat is iets waar wij nooit over nadenken. Als jij een omstandighedenprobleem hebt, kan dat je baas zijn, of je klant of een naargeestig familielid, je ouders, je echtgenoot of je kinderen. We denken er nooit aan dat er misschien iemand is die bidt dat ik zou veranderen. Dat ik de man zou worden die ik moet zijn, of de vrouw die ik moet zijn. Daar denken wij nooit over na, en dat is wat God voor ons vraagt. Zelfs nu denken mensen: Mijn broer moet deze preek horen. Mijn zus moet dit horen. Ik stuur dit naar mijn kinderen. Deze preek is voor jullie. De levenswil is de wil om de prijs te betalen. En het leven vindt altijd een manier, hè? Leven is zoiets verbazingwekkends. Het leven vindt altijd een manier. Als je een zaadje in de grond stopt en het wordt een beetje nat dan begint het met wortels te graven door al het vuil en zand en dan begint het omhoog te schieten naar de hemel en het groeit zoveel als het kan, het groeit zo groot als het kan, het draagt zoveel fruit, honderd procent en dat is allemaal

mogelijk en niet minder. Als je over het trottoir loopt en wij kijken naar dat scheurtje met dat beetje droge aarde dan komt daar een levende plant uit. Wij noemen het onkruid, maar ik noem het verbazingwekkend. Het leven vindt een manier en heeft aan een beetje stof en een scheurtje genoeg om een plant te laten groeien. Wij zien overal om ons heen dingen zoals een stad die overwoekerd raakt nadat die verlaten is, door planten en dieren. Een watermeloen waar je een stalen balk omheen legt en die de stalen balk breekt. En laat mij niet beginnen over bamboe, de ramp van San Juan Capistrano. Een vriend van mij probeerde zijn bamboe om te hakken. Het groeide terug natuurlijk. Beter en sterker. Hij groef 30 cm af, deed er plantengif, grind en cement overheen en niet veel later komt de bamboe dwars door het beton heen. Het leven vindt een manier. Het leven vindt een manier en dit is het vreemde: Het tegenovergestelde van leven is dood en de dood geeft toe en geeft op. Dat is wat de dood is. De dood houd je in slaap. Dood is verdoofd, dood is krimpen, dood is stilte. De dood is geen pijn. De dood is geen ontbering, de dood is geen moeilijkheid, maar het blijft de dood. Een mooi voorbeeld, een metafoor hiervoor, is de grote Everest slaap. Elk jaar worden enkele van de grootste sportmensen ter wereld uitgedaagd om de grootste berg ter wereld, de Mount Everest, te beklimmen. Als je de top bereikt, het gevaarlijkste deel, maken ze zich altijd zorgen over hetzelfde. De mensen die sterven op de Mount Everest, zijn niet degenen die doodvriezen. Het zijn geen mensen die hun arm bezeren, ze verhongeren niet. Wat mensen op de Mount Everest doodt, is de Everest-slaap. Als je hoog stijgt, krijgen je hersenen te weinig zuurstof en word je slaperig dus is de verleiding groot om even te gaan liggen, even uit te rusten. Dan val je in slaap en word je nooit meer wakker. De berg is overdekt met dit soort mensen. Jonge, atletische, verbazingwekkende mensen met een sterke wil die toegaven aan de verleiding om te slapen. Er is een jonge vrouw, die 'schone slaapster' wordt genoemd. Ze stierf daar, ik geloof in 1998. Een veertigjarige, prachtige vrouw, haar hele leven hiervoor getraind, in slaap gevallen. Ze is er nog. De overblijfselen zijn er nog. Zelfs hun skikleding en ze gebruiken ze als oriëntatiepunten om te weten waar ze zijn op de berg. Dit is een metafoor voor het leven. Dat wat ons in het leven wil doden, is het in slaap vallen van het leven niet rusten, geen goed dutje doen. Jezus deed dat ook. Een dutje doen is op Jezus lijken. Vertel dat de volgende keer maar aan iemand. Maar ik heb het over opgeven, toegeven, niet doorzetten. Als het leven iets is, dan is het de pijnlijke uitbreiding van mijn leven en wereld. Het is een zich steeds uitbreidend bestaan. Denk maar aan de geboorte zelf. Het idee om nieuw leven te baren is altijd rommelig, met risico's, altijd eng, altijd chaotisch. Wat is het grootste woord dat je met een bevalling associeert? Pijnlijk is het woord dat ik zoek. Niet dat ik dat kan weten. Ik vind het altijd interessant als mannen zeggen 'wij zijn zwanger'. Nee, meneer. Zij is zwanger. Het is interessant als je oude sitcoms ziet over hoe ze vroeger bevallingen lieten zien vergeleken met hoe bevallingen echt zijn. Het is verbazingwekkend. De gemiddelde moeder die voor de eerste keer bevalt. De bevalling, heb ik gehoord, duurt ergens tussen de 14 en 19 uur van pijn en strijd en aan het einde wordt het het zwaarst. En wat zegt de dokter? Persen! Persen! En iedereen schreeuwt pers! Wil je een nieuwe droom geboren laten worden? Wil je Gods visie in je leven geboren laten worden? Wil je een boek, een lied, een kunstwerk of een nieuwe beweging ter wereld brengen? Dat is niet gemakkelijk. Je omarmt de wil om te leven, niet de wil om te sterven. En soms moet je door het beton heen, door het hartzeer heen, door het verraad heen, door de verrassingen heen, ze komen allemaal voorbij. En zo is het leven. Ik weet het van toen mijn dochter Haven werd geboren. Het was een complete chaos, een gekkenhuis. Ze was uitgerekend op Kerst en ze kwam twee weken te vroeg. Er was niemand omdat iedereen had gepland dat ze op een andere dag zou komen maar ze kwam niet op de geplande leverdatum. Ik weet nog dat ik wakker werd en Hannah zei dat haar vliezen waren gebroken. Ze is er niet, dus ik kan het je vertellen. Ze zei dat haar vliezen waren gebroken. En ik ga van plons, plons, weet je het zeker? Het was twee uur 's nachts...Het hele bed dreef. Wij brachten haar pijlsnel naar het ziekenhuis. Het was gekkenwerk maar Haven kwam ter wereld, nieuw leven was geboren. Bij thuiskomst stonden de portieren en de voordeur van mijn huis wijd open. Ik had alles zo achtergelaten toen ik dingen bijeen griste. Soms is dat hoe het is om te bevallen in Gods koninkrijk. Nieuw leven te schenken, leunend op de wil om te leven. Wat ga jij doen? Elke dag maken wij kleine keuzes die de wil om te leven of om te sterven versterken. Een wil

om te winnen of een wil om te falen. Elke dag nemen wij beslissingen om door te zetten of om op te geven en nog een dag te wachten. Wat ga jij doen met de droom, met dat wat God je gegeven heeft? Wat ga je ermee doen? Ik wil je aanmoedigen om niet bang te zijn voor pijn, lijden, chaos, rommel, verlies, verraad of één van die dingen. Ze horen allemaal bij de wil om te leven. In de tijd van koning David werd hij als jongeman uitgenodigd aan het hof van Saul. Ze stonden op een slagveld tegenover de Filistijnen en aan de andere kant stond die beroemde reus. Misschien ken je zijn naam. Toe dan. Dank je wel. Goliath. Dat is hem. En Goliath bespot en treitert de hele tijd de legers van God en David kijkt naar zijn koning, die groter is dan hij en kijkt naar die dappere mannen en hij zegt deze beroemde zin: Wie is die onbesneden Filistijn? En een wolk van angst verdwijnt. Het is alsof er een wolk van het leger wegtrekt en de reus wordt verslagen. Dat is mijn Bijbelvers. Als ik bang ben en ik heb dat nog nooit iemand verteld tot vanochtend, als ik ergens bang voor ben, niet voor een persoon, maar voor een ding, een taak, een doel, een preek, een toespraak, een lied, wat het ook is, ik moet iemand aanspreken, ik moet iets ongemakkelijk of moeilijks doen dan kijk ik naar de geest van angst, die weerstand, dit ding dat tegen mij aandrukt en ik maak het monddood en ik heb er volslagen minachting voor door te zeggen: Wie is deze onbesneden Filistijn? Probeer het, het werkt. Het is ook leuk om te zeggen. Mensen zullen denken dat je gek bent, maar dat is goed. Laat ze maar denken dat je een beetje gek bent. Wij hoeven niet altijd normaal te zijn. Er zal altijd wel een blokkade voor de zon zijn. Er zal altijd een moeilijk gesprek zijn, er zal altijd een uitdaging zijn een berg, een rivier, iets dat tussen jullie in ligt. Dat zal nooit ophouden. Jij zegt dat het niet zo zou moeten zijn. Ik hou mij niet graag bezig met moeten en niet mogen. In mijn eigen wereld zou ik het anders wensen. Ik heb het niet zo gemaakt, maar dit is hoe het is. Maar met genoeg tijd zul je leren om een professional te zijn en zul je het geweldig doen.

Gebed

Vader, wij vragen u in Jezus' naam om de geest te zien die in staat tussen ons en datgene waartoe wij geroepen zijn en wij bidden dat U ons helpt om te leren wat het is om door te zetten voor de vreugde die voor ons is weggelegd. Heer, wij bidden dat U in ons de wil wilt leggen om te leven. Dat wij niet bang zijn. Wij danken U en we houden van U. Dit bidden wij in Jezus' naam en Gods volk zei amen.

Zegen

De Here zegene u en behoede u. De Here doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig.

De Here verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede.

In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Solo - Satisfied door Preston Parker

Sommigen wachten op een andere wind

Sommigen kijken naar de hemel voor regen

En sommigen hopen op een betere dag

Maar ik niet, ik ben tevreden
Iedereen wil een leider
Uit de wereld halen wat ze nodig hebben
Wisten ze maar dat er maar één ware Koning is
Ja, het is Jezus, ik ben tevreden
Ik voel mij niet down en hopeloos,
Ik heb U, ik ben niet leeg en voel me
Niet gebroken, ik ben helemaal nieuw
Ik heb een vuur vanbinnen
En het wordt alleen maar feller
Met Jezus ben ik tevreden, dat ben ik
Zie, alles wat ik nodig heb, God, hebt U voorzien.
U bent de reden dat ik kan zingen
Dat U mijn hulp bent, U bent mijn hulp
Zie, al mijn hulp komt van U
Zie, U gaf mij vrede, U gaf mij vreugde,
U hield mijn hand omhoog
U bent de reden dat ik zing,
U bent de reden dat ik zing
U bent de reden dat ik zing,
O Heer, ik ben hier vanwege U
U bent mijn hulp, Heer, u bent mijn hulp
Mijn hulp, al mijn hulp, komt van U
Het komt allemaal van U,
Het komt allemaal van U
Ik ben tevreden.
Ik ben tevreden. Halleluja.